

Správní tresty. Podle § 2 odst. 4 písm. b) lze za tento přestupek uložit pachateli fyzické osobě pokutu do výše 20 000 Kč. Slovní obrat „lze uložit“ má správnímu orgánu napovědět eventualitu uložení mírnějšího postihu, shledají-li se pro to důvody. Správní orgán tedy může namísto pokuty uložit napomenutí, popř. může od uložení správního trestu upustit dle přestupkového zákona. Zákon o některých přestupcích zde totiž aplikaci obecné úpravy nijak nevyklučuje.

§ 3 Přestupky na úseku všeobecné vnitřní správy

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že úmyslně poškodí, zneužije nebo hrubě zneváží jiný zákonem chráněný symbol než státní symbol České republiky.

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že poškodí, zneužije nebo hrubě zneváží jiný zákonem chráněný symbol než státní symbol České republiky.

(3) Fyzická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že si přisvojí vyznamenání, čestný titul nebo jiné obdobné ocenění udělované orgánem veřejné moci a vykazuje se jím.

(4) Za přestupek podle odstavců 1 až 3 lze uložit pokutu do 3 000 Kč.

I. Obecně

Hlavním důvodem existence přestupků uvedených v § 3 je zájem zákonodárce na tom, aby určité symboly, lidmi všeobecně uznávané a zákony chráněné, požívaly patriční důstojnosti a aby veřejné pocty náležely jen těm, kdo si je vlastním přičiněním či příkladným životem zasloužil.

Přestupky dle § 3 jsou v zásadě projekcí původního § 42 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, který si za dobu své existence prošel vlastní historickou genezí. Do 30. 6. 2017 se však těchto přestupků mohla dopustit pouze fyzická osoba. Od 1. 7. 2017 se přestupku, jehož objektivní stránka spočívá v poškození, zneužití nebo hrubém znevážení jiného zákonem chráněného symbolu než státního symbolu České republiky, může dopustit též právnická nebo podnikající fyzická osoba. Naproti tomu přestupku, který spočívá např. v neoprávněném přisvojení si vyznamenání, se může dopustit nejen fyzická, ale i podnikající fyzická osoba, nikoliv však právnická osoba. Nezanedbatelnou modifikací rovněž představuje změna ve skutkové podstatě neoprávněného přisvojení si jiného ocenění. Zatímco v případě § 42 odst. 1 písm. b) zák. č. 200/1990 Sb.,

o přestupcích, se muselo jednat o ocenění udělované státním orgánem, pro naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 3 odst. 3 je nyní podstatné, aby šlo o ocenění udělované orgánem veřejné moci, tedy nejen orgánem státu, ale třeba i orgánem územního samosprávného celku (např. kraje).

Charakteristickým rysem přestupků v § 3 je, že se uskupují na úseku všeobecné vnitřní správy, která je jejich druhovým objektem.

Vnitřní správu můžeme chápat jako určité odvětví veřejné správy, do kterého lze v zásadě zařadit vše, co nelze zařadit do jiných, specializovaných odvětví (srov. Jurníková, 2009, s. 8–12). Přestože sem již tradičně lze zařadit např. oblast zabezpečení vnitřního stavu obyvatelstva, jež v sobě zahrnuje problematiku matrik, jména a příjmení, evidence obyvatel, občanských průkazů, cestovních dokladů, státního občanství ČR, pobytu cizinců na území ČR a věci azylu, těmto jednotlivým oblastem se věnují zvláštní zákony. Předmětem § 3 jsou pouze ty oblasti, kterým zpravidla není vyčleněna samostatná zvláštní právní úprava. Jde proto o přestupky vyskytující se na úseku všeobecné vnitřní správy.

Po subjektivní stránce se u přestupku fyzické osoby uvedeného v § 3 odst. 1 vyžaduje úmyslného zavinění, na rozdíl od přestupku fyzické osoby uvedeného v § 3 odst. 3, kde k jeho spáchání postačí již nedbalost. U pachatele podnikající fyzické osoby anebo právnické osoby se subjektivní stránka přestupku nezkoumá.

U těchto přestupků není trestný pokus a jejich pachatelem nemůže být organizátor, návodce nebo pomocník ve smyslu § 13 odst. 4 přestupkového zákona, jelikož to § 3 u žádného z přestupků, které obsahuje, výslovně nestanoví.

Tyto přestupky projednává **obecní úřad obce s rozšířenou působností**, přičemž v případě pravomocného shledání viny se **nezapisují do evidence přestupků**, poněvadž to zákon v § 12 nestanoví.

Promlčecí doba je jednoletá.

II. Poškození, zneužití nebo hrubé znevážení jiného zákonem chráněného symbolu než státního symbolu ČR (§ 3 odst. 1 nebo § 3 odst. 2)

Přestupku podle § 3 odst. 1 se fyzická osoba dopustí tím, že úmyslně poškodí, zneužije nebo hrubě zneváží jiný zákonem chráněný symbol než státní symbol ČR. Stejného přestupku, avšak podle § 3 odst. 2 se dopustí též právnická nebo podnikající fyzická osoba, a to bez ohledu na zavinění.

Objekt. Druhovým objektem přestupku je ochrana pořádku ve všeobecné vnitřní správě. Individuálním objektem přestupku je zájem na tom, aby i jiné

než státní symboly ČR, všeobecně uznávané a zákony chráněné, požívaly patřičné důstojnosti.

Slovo symbol pochází z řeckého slova *symbolon* a označuje znamení, které se samo vysvětluje. Existují různé symboly, např. ve vědě, náboženství či vojenství, ustanovení § 3 se však vztahuje pouze na ty symboly, které jsou chráněny zákonem, popř. komunitárním nařízením nebo mezinárodní smlouvou, jež je součástí právního řádu ČR. Podmínkou však je, aby tyto normy neobsahovaly vlastní sankční ustanovení anebo aby jejich sankční ustanovení nepokrývala případy, na které pamatuje § 3 odst. 1 nebo shodně § 3 odst. 2 zák. o některých přestupcích.

Pro naplnění skutkové podstaty tohoto přestupku je dále podstatné, že nesmí jít o státní symbol ČR. Státní symboly ČR jsou upraveny zákonem o státních symbolech a rozumíme jimi velký nebo malý státní znak, státní barvy, státní vlajku, vlajku prezidenta republiky, státní pečeť a státní hymnu. Užívání státních symbolů se řídí zákonem o užívání státních symbolů, který rovněž obsahuje své vlastní přestupky. Ustanovení § 3 odst. 1 nebo § 3 odst. 2 se proto nedá vztáhnout na ty případy, kdy pachatel, ať už fyzická, podnikající fyzická osoba, nebo právnická osoba, např. zneužije, hrubě zneváží, zničí, poškodí nebo odcizí státní symbol ČR nebo tzv. napodobeninu velkého státního znaku.

Jiným zákonem chráněným symbolem může být např.:

- Znak červeného kříže na bílém poli nebo název Červeného kříže, chráněný zákonem o ochraně znaku a názvu Červeného kříže. V době míru mohou tyto symboly na našem území užívat pouze určité subjekty, např. provozovatelé vozidel určených k zajištění ambulance a provozovatelé záchranných stanic výlučně určených k bezplatnému ošetřování raněných nebo nemocných k označení těchto ambulancí a záchranných stanic, avšak jen s výslovným souhlasem Československého červeného kříže. Citovaný zákon sice obsahuje vlastní skutkovou podstatu přestupku v § 2, ta však pokrývá jen situace, kdy fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba znak červeného kříže na bílém poli nebo slov „červený kříž“ nebo „ženevský kříž“ neoprávněně použije. Neoprávněného použití se může dopustit např. výrobář válečné počítačové hry nebo výrobce lékárníček, když lékárníčky neoznačí zeleným, nýbrž červeným křížem. Znak červeného kříže na bílém poli je chráněn také mezinárodním právem, neboť jde o jeden z rozeznávacích znaků mezinárodního hnutí Červeného kříže ve smyslu Ženevských úmluv ze dne 12. srpna 1949 na ochranu obětí války a dodatkových protokolů k Ženevským úmluvám z roku 1977. Jiným rozeznávacím znakem je

např. mezinárodně uznávaný znak červeného půlměsíce, červeného lva a slunce, popř. jiný mezinárodně uznávaný znak.

- Olympijská symbolika podle § 2 zák. o ochraně olympijských symbolik. Olympijskou symboliku představuje olympijský symbol, olympijská vlajka, olympijské heslo, olympijský oheň, olympijská pochodň, olympijská hymna, olympijské emblémy, výrazy „olympijský“ a „olympiáda“. Olympijská symbolika jsou registrována podle platných právních předpisů a mezinárodních dohod na ochranu průmyslového a duševního vlastnictví, jimiž je ČR vázána. Jakékoliv užívání olympijských symbolik pro obchodní, reklamní nebo jiné obdobné účely je možné pouze na základě předchozího písemného zmocnění. Písemné zmocnění může udělit oprávněné osobě Český olympijský výbor.
- Znak obce, městyse, města, městské části nebo městského obvodu územně členěného statutárního města podle § 34a obecního zřízení. Obce a jimi zřízené nebo založené organizační složky a právnické osoby mohou užívat znak a vlajku obce. Jiné subjekty mohou užívat znak obce jen s jejím souhlasem. K užívání vlajky obce není nutný její souhlas.
- Znak nebo vlajka hlavního města Prahy nebo jejich městských částí podle § 15 zák. o hl. m. Praze. Hlavní město Praha a právnické osoby a zařízení založené nebo zřízené hlavním městem Prahou mohou užívat znak a vlajku hlavního města Prahy. Městské části a právnické osoby a zařízení založené nebo zřízené městskými částmi mohou užívat znak a vlajku městské části. Státní orgány a fyzické a právnické osoby mohou užívat znak a vlajku hlavního města Prahy jen s předchozím písemným souhlasem hlavního města Prahy a znak a vlajku městské části jen s předchozím písemným souhlasem městské části.
- Znak kraje podle § 5 krajského zřízení. Kraje a jimi zřízené nebo založené organizační složky a právnické osoby mohou užívat znak a vlajku kraje. Jiné subjekty mohou užívat znak kraje jen s jeho souhlasem. K užívání vlajky kraje není nutný jeho souhlas.
- Akademické insignie podle § 2 odst. 9 zák. o vysokých školách, kterými může být např. pečeť a rektorské nebo děkanské žezlo. Nikdo kromě vysoké školy nemá právo tyto symboly používat. Citovaný zákon v § 93n odst. 1 písm. b) obsahuje vlastní skutkovou podstatu přestupku, jíž se dopustí právnická osoba tím, že v rozporu se zákonem o vysokých školách používá akademické insignie. Je ovšem vidět, že předmětná skutková podstata nedopadá na protiprávní jednání fyzických osob,

včetně podnikajících fyzických osob, a dále nepokrývá poškození, zneužití nebo hrubé znevážení akademických insignií. Pripadá proto do úvahy skutková podstata přestupku podle § 3 zák. o některých přestupcích, ovšem za předpokladu, že nepůjde o přestupek podle § 13 zák. o užívání státních symbolů (velký státní znak totiž může být vyobrazen též na akademických insigniích, insigniích primátorů a insigniích vyznamenání).

- Teoreticky i symbol eura (€) podle nařízení Rady (ES) č. 2182/2004 ze dne 6. prosince 2004 o medailích a žetonech podobných euromincím.

Jiným symbolem by mohla být i vlajka EU, o které se zmiňuje § 33 odst. 1 zák. o volbách do Evropského parlamentu. Vlajka EU totiž není státním symbolem ČR. Jde o nadnárodní symbol, jehož počátky spadají do roku 1955. Vlajku EU tvoří 12 pěticípých zlatých hvězd v kruhu na modrém pozadí. Užívání a ochrana této vlajky však není žádným zákonem v ČR upravena. Vzhledem k tomu, že používání tohoto symbolu se řídí pouze dohodou mezi Radou Evropy a Evropskou komisí, nejde o symbol ve smyslu § 3 zák. o některých přestupcích. Takovým symbolem rovněž nejsou hraniční znaky, které ohraničují soukromý pozemek jednotlivých osob, heraldické erby, cechovní znaky, insignie duchovních stavů (tzv. pontifikálie), řeholních řádů a kongregací ani znaky a vlajky některých mezinárodních organizací (UNESCO, OSN apod.), pokud nepoživají zákonné ochrany.

Objektivní stránka záleží v tom, že pachatel jiný zákonem chráněný symbol než státní symbol České republiky:

- poškodí,
- zneužije nebo
- hrubě zneváží.

Poškozením se zde rozumí jednání pachatele, v jehož důsledku dochází k ničivému působení na podstatu samotného symbolu jako věci. Vlivem tohoto působení poškozený symbol nadále není schopen plnit některé své funkce (např. reprezentativní), alespoň do doby, než je opraven. Jedná se například o situaci, kdy pachatel ulomí část děkanského žezla. Objektivní stránka nicméně nemusí spočívat jen v aktivním jednání pachatele, přestupku je možné se dopustit i opomenutím, např. opomenutím řádné údržby symbolu. Vzhledem k tomu, že podstatou skutku je poškození jiného zákonem chráněného symbolu než státního symbolu ČR, je z principu vyloučena aplikace obecného přestupku, či dokonce jednočinný souběh s obecným přestupkem proti majetku podle

§ 8 odst. 1 písm. a) bod 4, tj. poškození cizí věci [dále viz § 8 odst. 2 písm. a) bod 4]. Aplikace této skutkové podstaty však není vyloučena v případě, že by došlo ke zničení symbolu.

Zneužitím rozumíme neoprávněné používání takového symbolu nebo jeho užívání k jiným účelům, než které jsou zákonem aprobovány. Například jakékoliv užívání olympijských symbolik pro obchodní, reklamní nebo jiné obdobné účely je možné pouze na základě předchozího písemného zmocnění. Může jít tedy o případ, kdy pachatel nezíská takové zmocnění a s cílem sebe sama propagovat a zatraktivňovat použije olympijskou symboliku.

Hrubým znevážením se rozumí hrubě urážlivý projev nevážnosti pachatele, který směřuje k potupení symbolu. Za hrubé znevážení by bylo možné považovat např. spálení vlajky hlavního města Prahy nebo její užívání jako ručníku či podložky na čištění bruslí, popř. takové jednání, kdy by pachatel do jejího listu vepsal vulgární výrazy, nakreslil svastiku nebo hanlivé piktogramy.

Uvedeného přestupku je možné se dopustit pouze způsoby, které jsou v § 3 odst. 1 a § 3 odst. 2 výslovně uvedeny. K naplnění skutkové podstaty je však lhotejně, kterým způsobem se tak stane. Nicméně nesmí jít o trestný čin podle § 415 tr. zákoníku (zneužití mezinárodně uznávaných a státních znaků).

Přestupek je možné spáchat pouze jednorázově. Z gramatického hlediska je vyloučeno, aby se jednalo o trvající přestupek ve smyslu § 8.

Subjekt. Pachatelem tohoto přestupku může být jakákoliv trestně odpovědná osoba, ať už fyzická (tedy i podnikající fyzická osoba), nebo právnická. Zákon totiž nepožaduje, aby měla nějakou zvláštní vlastnost, způsobilost nebo postavení, tedy aby měla rysy zvláštního subjektu ve smyslu § 12.

Subjektivní stránka. Po subjektivní stránce se u jednání fyzických osob vždy vyžaduje **úmysl** (viz § 3 odst. 1). U podnikajících fyzických osob nebo právnických osob se zavinění nezkoumá (viz § 3 odst. 2).

Správní tresty. Podle § 3 odst. 4 lze za tento přestupek uložit jeho pachateli pokutu do výše 3 000 Kč. Slovní obrat „lze uložit“ má správnímu orgánu napovědět eventualitu uložení mírnějšího postihu, shledají-li se pro to důvody. Správní orgán tedy může namísto pokuty uložit napomenutí, popř. může od uložení správního trestu upustit dle přestupkového zákona. Zákon o některých přestupcích zde totiž aplikaci obecné úpravy nijak nevylučuje.

Korespondující delikty. Trestní zákoník sice obsahuje trestný čin „zneužití mezinárodně uznávaných a státních znaků“ (viz § 415 tr. zákoníku), avšak tento trestný čin pamatuje na zneužití určitých symbolů (např. symbolů hnutí Červeného kříže) za stavu ohrožení státu nebo během válečných konfliktů. Jeho přírůbek k přestupku podle § 3 odst. 1 nebo § 3 odst. 2 je proto takřka nepatřičný.

III. Neoprávněně přisvojení si čestných titulů (§ 3 odst. 3)

Přestupku podle § 3 odst. 3 se fyzická osoba dopustí tím, že si přisvojí vyznamenání, čestný titul nebo jiné obdobné ocenění udělované orgánem veřejné moci a vykazuje se jím. Stejněho přestupku se dopustí též podnikající fyzická osoba, avšak bez ohledu na zavinění.

Objekt. Druhovým objektem přestupku je ochrana pořádku ve všeobecné vnitřní správě. Individuálním objektem přestupku je zájem na tom, aby si veřejné pocty nepřivlastňovaly osoby, kterým nebyly uděleny, a nevykazovaly se jimi.

Veřejné pocty zákon stanovuje demonstrativním výčtem. Jedná se zejména o vyznamenání, čestné tituly nebo o jiná obdobná ocenění (ceny, diplomy, plakety apod.).

Vyznamenáním rozumíme např. státní vyznamenání podle zákona o státních vyznamenáních. Státními vyznamenáními jsou řády nebo medaile. Řády jsou vyšší formou vyznamenání; propůjčují se občanům ČR a udělují se těm, kteří nejsou občany ČR. Medaile jsou nižší formou vyznamenání; udělují se. Právo propůjčovat a udělovat vyznamenání přísluší prezidentu republiky, nezmocní-li k tomu jiný orgán.

Čestnými tituly mohou být např. čestné doktoráty udělované vysokými školami (titul *doctor honoris causa*, zkratka dr. h. c. uváděná za jménem a oddělená od něj čárkou) anebo čestná občanství. Čestné občanství může obec podle § 36 odst. 1 obecního zřízení udělit fyzickým osobám, které se významnou měrou zasloužily zejména o rozvoj obce. Čestný občan obce má právo vyjadřovat na zasedání zastupitelstva obce svá stanoviska v souladu s jednacím řádem zastupitelstva obce (obdobně viz § 10 zák. o hl. m. Praze).

Jinými obdobnými oceněními mohou být např. ceny udělované obcemi, hlavním městem Prahou či jejími městskými částmi (viz § 36 odst. 2 obecního zřízení a § 10 odst. 3 a odst. 4 zák. o hl. m. Praze). Dále by jimi mohla být např. určitá ocenění udělovaná ministry, ministerstvy či vládou. Kupříkladu od roku 2003 může ministr zemědělství udělit podnikající fyzické osobě národní značku kvality KLASA. Podle nařízení vlády č. 5/2003 Sb., o oceněních v oblasti kultury, udělovaných Ministerstvem kultury, může Ministerstvo kultury udělovat např. tato ocenění: Státní cenu za literaturu, Státní cenu za překladatelské dílo, Cenu Ministerstva kultury za přínos v oblasti divadla, hudby, výtvarného umění a architektury, cenu Knihovna roku, cenu Gloria musaealis, titul Nositel tradice lidových řemesel, medaili Artis bohemiae amicis fyzické nebo právnické osobě za šíření dobrého jména české kultury, titul Mecenáš české kultury nebo třeba Rytíř/Dáma české kultury. Dále podle nařízení vlády

č. 271/2017 Sb., o oceněních udělovaných Ministerstvem vnitra, může Ministerstvo vnitra udělovat např. titul Přívětivý úřad nebo Nejlepší sportovec Ministerstva vnitra, medaili ministra vnitra nebo medaili Za zásluhy o české archivnictví nebo třeba Cenu za inovaci ve veřejné správě. Ministr průmyslu a obchodu může podle nařízení vlády č. 352/2016 Sb., o ocenění udělovaném Ministerstvem průmyslu a obchodu, k ohodnocení zásluh, celoživotní práce nebo za významný čin v oblasti průmyslu a obchodu udělit stříbrnou Medaili ministra průmyslu a obchodu, diplom a etui. Ministerstvo zahraničních věcí může za šíření dobrého jména ČR v zahraničí udělit fyzické nebo právnické osobě Cenu Gratias agit, diplom a etue (viz nařízení vlády č. 157/2017 Sb., o ocenění udělovaném Ministerstvem zahraničních věcí). Ministerstvo zdravotnictví může udělovat např. Cenu ministra zdravotnictví za rozvoj zdravotně sociální péče nebo Cenu Makropulos (viz nařízení vlády č. 248/2007 Sb., o oceněních v oblasti zdravotnictví, udělovaných Ministerstvem zdravotnictví). Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy může udělit např. Cenu Milady Paulové nebo Evropskou jazykovou cenu Label a ocenění Evropský učitel jazyků (viz nařízení vlády č. 313/2010 Sb., o oceněních udělovaných Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy).

Podstatné je, aby všechna výše uvedená ocenění uděloval vždy orgán veřejné moci.

Orgánem veřejné moci rozumíme určitou instituci, která autoritativně rozhoduje o právech a povinnostech jiných osob a tato rozhodnutí jsou státní mocí vynutitelná (viz ÚS I. 229/98). Typickým orgánem veřejné moci jsou především ústřední správní orgány (např. ministerstva), orgány územních samosprávných celků apod.

Jelikož orgánem veřejné moci není např. mediální skupina vlastněná soukromým subjektem jakožto obchodní společnost, nemůže jít o přestupek podle § 3 odst. 3, přisvojí-li si živnostník neoprávněně určité ceny nebo tituly v soutěžích či anketách vyhlašovaných tímto subjektem.

Skutková podstata nepostihuje neoprávněně užívání vysokoškolských titulů, neboť ty mají svou vlastní úpravu, včetně sankčních ustanovení, a to v zákoně o vysokých školách.

Čestnými tituly zde nerozumíme ani šlechtické tituly, které byly ostatně zrušeny zákonem č. 61/1918 Sb., jímž se zrušují šlechtictví, řády a tituly.

Objektivní stránka. Jednáním jako znakem objektivní stránky podle § 3 odst. 3 je neoprávněně přisvojení si vyznamenání, čestného titulu nebo jiného obdobného ocenění udělovaného orgánem veřejné moci a vykazování se jím. Podmínkou naplnění skutkové podstaty tedy není jen jednání spočívající

v přisvojení si (přivlastnění si) některého z veřejných uznání, ale také to, že se jím pachatel, nikoliv jen ojediněle veřejně vykazuje (prezentuje).

Subjekt. Pachatelem tohoto přestupku může být pouze fyzická osoba nebo podnikající fyzická osoba, nikoliv však právnická osoba. Jak uvádí důvodová zpráva, „dle navrhované úpravy je možné, aby tento přestupek nově spáchala i podnikající fyzická osoba, neboť vzhledem k charakteru těchto ocenění (vážou se k osobě oceněného) se předpokládá, že by uvedeným protiprávním jednáním mohla podnikající fyzická osoba sledovat vlastní prospěch, například za účelem dosažení většího zisku v podnikání“.

Subjektivní stránka. U jednání fyzických osob postačí zavinění z nedbalosti. U podnikajících fyzických osob se zavinění nezkoumá.

Správní tresty. Podle § 3 odst. 4 lze za tento přestupek uložit jeho pachateli pokutu do výše 3 000 Kč. Slovní obrat „lze uložit“ má správnímu orgánu napovědět eventualitu uložení mírnějšího postihu, shledají-li se pro to důvody. Správní orgán tedy může namísto pokuty uložit napomenutí, popř. může od uložení správního trestu upustit dle přestupkového zákona. Zákon o některých přestupcích zde totiž aplikaci obecné úpravy nijak nevyklučuje.

Judikatura:

I. ÚS 229/98 (vymezení pojmu „orgán veřejné moci“)

§ 4 Přestupky proti pořádku ve státní správě a přestupky proti pořádku v územní samosprávě

(1) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že poruší povinnost stanovenou v nařízení obce nebo kraje.

(2) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že poruší povinnost stanovenou v obecně závazné vyhlášce obce nebo kraje.

(3) Za přestupek podle odstavce 1 nebo 2 lze uložit pokutu do 100 000 Kč.

(4) Dopustí-li se přestupku podle odstavce 1 nebo 2 fyzická osoba, lze jí uložit omezující opatření.

I. Obecně

V ustanovení § 4 jsou upraveny přestupky, které nahradily původní přestupky fyzických osob obsažené v § 46 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích,